

етнодизайну (вишивка, орнаментация, формотворення, декорування), характерні для різних видів декоративно-прикладного мистецтва. Найсприятливіші навчальні умови для реалізації творчого потенціалу конструкторсько-технологічних знань та художньо-графічних умінь при розробці нових моделей студентство має на заняттях з дизайну одягу й моделювання та художнього оздоблення одягу.

Список використаної літератури

1. Корницька Л. А. Професійна підготовка інженерів-педагогів швейного профілю з використанням етнодизайну : метод. рек. Хмельницький : ХНУ, 2009. 98 с.
2. Шестопалова Ю. А. Еволюція ідеалу краси в динаміці української моди (кінець XIX – початок XXI ст.) : дис... канд. мист-ва: 17.00.01 / Київський національний ун-т культури і мистецтв. К., 2007. 167 с.
3. Черемісіна Т. О. Проектування методики викладання професійно орієнтованих дисциплін при підготовці вчителів технологій *Науково-дослідна робота в системі підготовки фахівців – педагогів у природничій та технологічній галузях* : матер. V Всеукр. наук.-практ. конф. з міжнар. участю. – Бердянськ : БДПУ, 2015. С. 167-169.

Надія ВАКУЛЕНКО

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ НАВЧАННЯ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ВИГОТОВЛЕННЮ ВИШИТИХ ВИРОБІВ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Цілі і завдання навчання учнів старших класів виготовлення вишитих виробів засобами інформаційних технологій (машинної вишивки) в рамках окремого розділу дисципліни «Технологія» наступні:

- ознайомлення з машинною вишивкою, інструментами, пристосуваннями і матеріалами машинної вишивки;
- вдосконалення практичних умінь і навичок учнів в оволодінні машинною вишивкою;
- розвиток художньої ініціативи;
- виховання звички до чистоти, свідомому виконання санітарно-гігієнічних правил в побуті та на виробництві;
- виховання поваги до народних звичаїв і традицій, ознайомлення учнів з професіями вишивальниці і професією дизайнера.

Основна мета розділу – формування знань, умінь, навичок в галузі соціальної етики, виховання і повагу до особистості, турботи в першу чергу про рідних і близьких людей, відновлення і зміцнення сімейних і національних традицій.

У змісті цього розділу програми інформаційні технології займають міцне місце. В ході їх вивчення учні знайомляться з загальними принципами і способами пошуку, зберігання, систематизації та отримання інформації, з джерелами і носіями інформації, з організацією банку даних. Наявність в школі обчислювальної техніки створює додаткові можливості для накопичення інформації, прискорює її пошук, сприяє інтелектуальному розвитку учнів. За допомогою обчислювальної техніки здійснюється розрахунок кількості матеріалів і вартості виробу, пошук потрібного матеріалу і моделі виробу, складання технологічної карти і його виготовлення, а також інформація за різними стандартами на швейні вироби, тканини, розмірним ознаками фігур [1].

Іншим аспектом застосування інформаційних технологій в курсі «Технологія» є система автоматичного проектування, що використовує графічні дисплеї і планшетні графопобудовачі, що, поряд зі значною економією навчального часу на конструювання і моделювання швейних виробів за рахунок усунення непродуктивного ручної праці по викреслюванню викрійок, значно підвищує інтерес школярів до предмету.

В ході вивчення предмета «Технологія» в учня працює самостійна думка, у нього є можливість творчо, вносячи щось більш раціональне, організувати свою працю, перевірити, оцінити його в світлі своїх власних поглядів, знань. Тільки така активність і самостійність характерна для свідомості засвоєння навчального матеріалу. Прикладом тому служить тема «Українська народна вишивка Полтавщини». На цьому уроці учні роблять практичну роботу, що забезпечує хорошу засвоєність нового матеріалу. Для того, щоб учні свідомо оволодівали знаннями, щоб навчання дійсно виховувало, і було доступно, треба всіляко повно враховувати особливості кожного учня.

Індивідуальний підхід до учнів у «Технології» дозволяє вчителю, перш за все, зробити навчання більш доступним для кожного з них, вміння застосовувати знання на практиці, самостійно мислити, здатність долати перешкоди і труднощі. Правильний облік цих особливостей допомагає вчителю краще організувати самостійну роботу учнів.

Евристична бесіда – вчитель шляхом спільних з учнями логічних міркувань підводить їх до певного висновку, при цьому вчитель спонукає учнів активно використовувати раніше отримані знання, життєвий і трудовий досвід, порівнювати, аналізувати, зіставляти. Це проблемний метод навчання – в основі навчальна проблема [2].

Метод навчальної демонстрації – є одним з найпоширеніших методів. Демонстрації можуть бути динамічними – показ прийомів рухливих натуральних об'єктів, діючих моделей. Статична демонстрація – показ нерухомих натуральних об'єктів, недійсних об'єктів, макети, схеми, таблиці [3].

Методи контролю – усне опитування, виконання практичних робіт, перевірка домашнього завдання, поточне спостереження.

Таким чином, після вивчення розділу «Машинна вишивка» учні повинні знати:

- можливості застосування машинної вишивки в оздобленні сучасного одягу;
  - інструменти, пристосування, матеріали для машинної вишивки;
  - правила підготовки швейної машини до роботи, догляду за машиною, регулювання натягу нитки;
  - способи закріплення тканини в п'яльцях;
  - способи перекладу малюнка на тканину;
  - прийоми вишивання на машині;
  - техніка виконання простих і складних швів;
  - прийоми виконання художньої машинної вишивки простими і складними швами;
  - правила обробки виробів після вишивки.
- Учні повинні вміти:
- переобладнати і налагоджувати, швейну машину для виконання машинної вишивки;
  - заправляти тканину в п'яльці для роботи на швейній машині;
  - виконувати різні шви і застосовувати їх для художнього оформлення
  - швейних виробів;
  - виконувати остаточну обробку швейних виробів після
  - вишивки.

На основі наведеного вище матеріалу щодо методики навчання учнів технології машинної вишивки можна сформулювати висновок про те, що учні досконало оволодіють технікою машинної вишивки, якщо перш за все вивчати швейну машину і порядок роботи на ній.

Список використаної літератури

1. Близнюк М. М., Вакуленко Н. В. Інформаційні технології в дизайні вишивки. *Матеріали зимової сесії Міжнародної Карпатської Школи «Освіта для сталого розвитку на місцевому рівні» 2020*. Косів: Наукове товариство імені Шевченка. 12-16 лютого 2020 року. С. 27-28.

2. Технологічна та професійна освіта: *Всеукраїнський збірник наукових праць студентів, аспірантів і молодих науковців / за заг. ред.: М. І. Садовий, О. М. Царенко*. Кіровоград: ФО-П Александрова М.В., 2016. Вип 1. 164 с.

3. Інноваційні процеси в науці та освіті: *матеріали I Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції з міжнародною участю (23 жовтня 2019 року) : збірник тез*. Бердянськ : БДПУ, 2019. 81 с.

Олексій ДЕБРЕ

ДО ПИТАННЯ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ УЧНІВ 10-11 КЛАСІВ ПРОЄКТУВАННЮ НА УРОКАХ ТЕХНОЛОГІЙ

Розвиток техніки і науки не стоїть на місці, але для того, щоб використовувати його досягнення, потрібні відповідні знання та уміння. Зважаючи на це, розвиток технологічної освітньої галузі в контексті шкільного предмета «Технології», орієнтуючись на економічно розвинуті країни світу, набуває актуальності.

Пріоритетним напрямком розвитку сучасної системи освіти є створення умов для якісного навчання, шляхом впровадження компетентнісного підходу

Якість освіти сьогодні розглядається як важливий фактор стійкого розвитку країни, її технічної, економічної, інформаційної і моральної безпеки. Наразі неабияк актуально виховати школярів здатності до навчання впродовж усього життя. Сучасна школа в таких умовах повинна перейти від режиму функціонування у режим інноваційного розвитку. Методологічною основою інноваційного розвитку є педагогічне проектування.

Сучасний стан розробки досліджуваної проблеми у вітчизняній педагогіці характеризується практико-орієнтованим розглядом педагогічного проектування як «важливого етапу діяльності вчителя, що прагне технологізувати навчально-виховний процес (побудувати проект майбутнього процесу, що гарантує досягнення кінцевого результату). Спроектувати – це побудувати впорядковану систему технологічних процедур навчально-виховного процесу, обов'язкове виконання яких гарантує досягнення запланованого результату» [1].

Педагогічне проектування – це процес проектування великих педагогічних систем, при якому необхідно відповісти на концептуальне (що треба зробити, змінити?), технологічне (як робити?), і кадрове (хто це зробить?) запитання [3]. Водночас педагогічне проектування можна розглядати і як індивідуальну діяльність учителя, спрямовану на попередню розробку основних елементів педагогічної ситуації чи цілісного педагогічного процесу: мети і завдань, плану, організаційних форм, методів і засобів, форм і методів контролю, корекції та оцінювання результатів педагогічної і навчальної праці.

Об'єктом проектування є, як правило, визначена педагогічна конструкція: педагогічна система, процес, технологія, метод, прийом, завдання, ситуація чи зміст освіти, навчальна програма, підручник, навчальний посібник. Таке розмаїття пов'язане з тим, що в педагогіці багато процесів погано керовані, неоднозначні, і тому їхнє проектування здебільшого є малоефективним. Навіть маючи зовні традиційне вираження, об'єкт проектування має створюватись на новій ідеї. Потреба в проектуванні виникає за умови, якщо знайдено новий спосіб розв'язання існуючої проблеми. Створення відомого педагогічного об'єкта апробованим способом зводить проектування до рівня методичної розробки.

Необхідно підкреслити той факт, що сучасна класифікація має досить чітко визначену, логічно побудовану структуру, а її втілення в освітню практику відбувається через інтеграцію різних видів навчальних проєктів.